

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 26ης Απριλίου 2017^{*i}

«Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Πειθαρχική διαδικασία — Αναστολή της ασκήσεως των καθηκόντων — Κράτηση επί των αποδοχών — Επίπληξη — Επιστροφή— Άρθρο 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ»

Στην υπόθεση T-569/16,

ΟΥ, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους J.-N. Louis και N. de Montigny, δικηγόρους,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τις C. Ehrbar και F. Simonetti,

καθής-εναγομένης,

με αντικείμενο αίτημα βασιζόμενο στο άρθρο 270 ΣΛΕΕ, με το οποίο ζητείται, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής της 13ης Μαρτίου 2015, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος για επιστροφή των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του επί έξι μήνες από τις 15 Ιανουαρίου 2007 και, αφετέρου, να επιστραφούν τα εν λόγω ποσά εντόκως,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, V. Valančius (εισηγητή) και U. Öberg, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Ο ΟΥ, προσφεύγων-ενάγων, προσλήφθηκε στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Ουκρανία ως τοπικός υπάλληλος από την 1η Ιουλίου 2003 έως τις 30 Απριλίου 2006, κατόπιν δε ως συμβασιούχος υπάλληλος βάσει του άρθρου 3α του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής ΚΛΠ) για χρονικό διάστημα τριών ετών από 1ης Μαΐου 2006.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

- 2 Τον Δεκέμβριο του 2005, η Office européenne de lutte antifraude [Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)] άρχισε μια εσωτερική έρευνα λόγω υποψιών παθητικής δωροδοκίας αφορώσας τον προσφεύγοντα.
- 3 Κατόπιν της διαβιβάσεως πληροφοριών από την OLAF στις βελγικές δικαστικές αρχές, εκδόθηκε ένταλμα συλλήψεως κατά του προσφεύγοντος-ενάγοντος, ο οποίος τέθηκε σε προληπτική κράτηση από τις 30 Μαΐου έως τις 30 Νοεμβρίου 2006.
- 4 Με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006, η αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή (στο εξής: ΑΣΣΠΑ) της Επιτροπής κίνησε πειθαρχική διαδικασία κατά του προσφεύγοντος-ενάγοντος και αμέσως την ανέστειλε εν αναμονή οριστικής αποφάσεως ποινικής φύσεως των αρμόδιων βελγικών δικαστικών αρχών.
- 5 Με απόφαση της ΑΣΣΠΑ της 14ης Δεκεμβρίου 2006 (στο εξής: απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2006), ο προσφεύγων-ενάγων τέθηκε σε αναστολή ασκήσεως των καθηκόντων του για αόριστο χρόνο. Η απόφαση διευκρίνιζε, επιπλέον, ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24, παράγραφος 1, του παραρτήματος ΙΧ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής ΚΥΚ), θα διενεργούνταν μηνιαία παρακράτηση 800 ευρώ επί των αποδοχών του για διάστημα έξι μηνών από τις 15 Ιανουαρίου 2007.
- 6 Με απόφαση της ΑΣΣΠΑ της 24ης Μαΐου 2007, ο προσφεύγων-ενάγων απολύθηκε την 1η Ιουλίου 2007.
- 7 Με απόφαση του tribunal de première instance de Bruxelles (πρωτοδικείο Βρυξελλών, Βέλγιο) της 6ης Νοεμβρίου 2011, ο προσφεύγων-ενάγων καταδικάστηκε σε στερητική της ελευθερίας ποινή 18 μηνών χωρίς αναστολή και σε πρόστιμο 5 000 ευρώ λόγω παθητικής δωροδοκίας. Με απόφαση της 12ης Μαρτίου 2014, το cour d'appel de Bruxelles (εφετείο Βρυξελλών, Βέλγιο) εξαφάνισε την εν λόγω απόφαση και καταδίκασε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα σε ποινή στερητική της ελευθερίας 12 μηνών με αναστολή υπό όρους και σε πρόστιμο 3 000 ευρώ. Η αναίρεση που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως αυτής απορρίφθηκε από το Cour de cassation (Ακυρωτικό Δικαστήριο, Βέλγιο), με απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2014.
- 8 Κατόπιν της αποφάσεως του Cour de cassation (Ακυρωτικό Δικαστήριο, Βέλγιο) της 17ης Σεπτεμβρίου 2014, συνεχίστηκε η πειθαρχική διαδικασία και, με απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2015, η ΑΣΣΠΑ επέβαλε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα την κύρωση της επιπλήξεως, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ (στο εξής: απόφαση περί επιβολής κυρώσεως της 18ης Φεβρουαρίου 2015). Συναφώς, επιβεβαίωσε ότι η σοβαρότητα των προσαπτομένων στον προσφεύγοντα-ενάγοντα περιστατικών, που διαπιστώθηκαν από τα βελγικά ποινικά δικαστήρια, θα την είχε ωθήσει να καταγγείλει χωρίς προειδοποίηση για πειθαρχικούς λόγους τη σύμβασή του, αν ήταν ακόμη μέλος του προσωπικού. Πάντως, θεώρησε ότι, δεδομένου ότι η σύμβαση του προσφεύγοντος-ενάγοντος έληξε την 1η Ιουλίου 2007, η επίπληξη συνιστούσε την πιο αυστηρή κύρωση που θα μπορούσε να του επιβληθεί.
- 9 Με ηλεκτρονικά μηνύματα της 18ης και της 26ης Φεβρουαρίου 2015, ο προσφεύγων-ενάγων ζήτησε την επιστροφή των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του κατόπιν της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006.
- 10 Με απόφαση της 13ης Μαρτίου 2015 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η ΑΣΣΠΑ απέρριψε το αίτημα επιστροφής που διατύπωσε ο προσφεύγων-ενάγων. Αναφερόμενη στην απόφαση περί επιβολής κυρώσεως της 18ης Φεβρουαρίου 2015, δήλωσε ότι η σοβαρότητα των προσαπτομένων στον προσφεύγοντα-ενάγοντα περιστατικών θα την είχε ωθήσει να καταγγείλει τη σύμβασή του χωρίς προειδοποίηση για πειθαρχικούς λόγους, αν αυτός ήταν ακόμη μέλος του προσωπικού, και ότι η επίπληξη συνιστούσε την αυστηρότερη κύρωση που θα μπορούσε να του επιβληθεί. Διευκρίνισε ότι,

δεδομένου ότι η κύρωση αυτή του επιβλήθηκε απλώς και μόνο λόγω της απουσίας οποιασδήποτε σχέσεως απασχολήσεως με το θεσμικό όργανο, δεν δικαιολογούνταν η εφαρμογή του άρθρου 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ.

- 11 Με επιστολή της 8ης Μαΐου 2015, ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε διοικητική ένσταση βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, προς στήριξη της οποίας επικαλέστηκε την εκ μέρους της ΑΣΣΠΑ παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ, σχετικού με το δικαίωμα επιστροφής των παρακρατήσεων που διενεργήθηκαν επί των αποδοχών συμβασιούχου υπαλλήλου, όταν η απόφαση που θέτει τέλος στην πειθαρχική διαδικασία επιβάλλει την κύρωση της επιπλήξεως.
- 12 Με απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2015, η ΑΣΣΠΑ απέρριψε τη διοικητική ένσταση.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 13 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Νοεμβρίου 2015, ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε αίτηση δικαστικής αρωγής. Με διάταξη της 25ης Φεβρουαρίου 2016, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης δέχθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος να τύχει του ευεργετήματος της δικαστικής αρωγής.
- 14 Ο προσφεύγων-ενάγων, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 23 Μαρτίου 2016, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή. Η υπόθεση πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως F-141/15.
- 15 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2016/1192 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, για τη μεταβίβαση στο Γενικό Δικαστήριο της αρμοδιότητας εκδικάσεως σε πρώτο βαθμό των διαφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των υπαλλήλων της (ΕΕ 2016, L 200, σ. 137), η παρούσα υπόθεση μεταβιβάσθηκε στο Γενικό Δικαστήριο στη κατάσταση στην οποία βρισκόταν στις 31 Αυγούστου 2016. Πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-569/16 και ανατέθηκε στο πρώτο τμήμα.
- 16 Το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία.
- 17 Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
 - να υποχρεώσει την Επιτροπή να του επιστρέψει τα ποσά που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006, εντόκως με το επιτόκιο που καθορίζεται στο άρθρο 12 του παραρτήματος ΧΙΙ του ΚΥΚ·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 18 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή·
 - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 19 Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει έναν μοναδικό λόγο, τον οποίο αντλεί από παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ.
- 20 Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι η ΑΣΣΠΑ έκλεισε, με την επιβάλλουσα κύρωση απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2015, την πειθαρχική διαδικασία που είχε κινηθεί κατ' αυτού, επιβάλλοντάς του την κύρωση της επιπλήξεως. Επομένως, βάσιμως, δυνάμει αυτής της διατάξεως, επιδιώκει την επιστροφή των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του κατόπιν της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006, εντόκως με το επιτόκιο που καθορίζεται στο άρθρο 12 του παραρτήματος XII του ΚΥΚ.
- 21 Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι η ΑΣΣΠΑ υποχρεούται να επιστρέψει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα τα ποσά που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του. Συναφώς, υπενθυμίζει ότι δεν ήταν δυνατό να του επιβληθεί αυστηρότερη κύρωση από την επίπληξη και προσθέτει ότι η κύρωση αυτή δεν αντανακλά τη σοβαρότητα των διαπραχθεισών παραβάσεων. Κατά συνέπεια, κατ' αυτήν, η επιστροφή των παρακρατηθέντων ποσών, που θα προέκυπτε από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ θα ήταν αντίθετη προς τον στόχο αυτής της διατάξεως, που είναι η εξάλειψη των αποτελεσμάτων παρακρατήσεων θεωρουμένων, κατά τη λήξη της πειθαρχικής διαδικασίας, ως υπερβολικών λαμβανομένης υπόψη της ελάσσονος σοβαρότητας των παραβάσεων που αποδείχθηκαν. Θα προέκυπτε επίσης από τη γραμματική ερμηνεία αυτής της διατάξεως αδικαιολόγητος πλουτισμός μη μονίμου υπαλλήλου, στον οποίο θα επιστρέφονταν τα παρακρατηθέντα επί των αποδοχών του ποσά παρά τη βαρύτητα των προσαπτομένων παραβάσεων, καθώς και διάσπαση της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ μη μονίμων υπαλλήλων που θα είχαν διαπράξει τις ίδιες παραβάσεις, όταν ήταν σε υπηρεσία, αναλόγως της διατηρήσεως ή όχι συνεχών και σταθερών δεσμών με αυτούς τους μη μονίμους υπαλλήλους μετά τη λήξη των καθηκόντων τους. Έτσι, μη μόνιμοι υπάλληλοι, μη έχοντες πλέον, όπως ο προσφεύγων-ενάγων, δεσμούς με την Επιτροπή, θα μπορούσαν, λόγω της αδυναμίας να τους επιβληθούν αυστηρότερες ποινές από την επίπληξη, να επιτύχουν την επιστροφή των παρακρατήσεων που διενεργήθηκαν επί των αποδοχών τους, μολονότι δικαιολογημένων κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο αποφασίσθηκαν. Η Επιτροπή προσθέτει, επικουρικώς, ότι τα προς επιστροφή ποσά μπορούν, ενδεχομένως, να προσαυξηθούν με τόκους μόνο στην περίπτωση που δεν επιβλήθηκε καμία κύρωση κατά το πέρας της πειθαρχικής διαδικασίας.
- 22 Το άρθρο 24, παράγραφοι 1 και 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ, το οποίο εφαρμόζεται κατ' αναλογίαν στους συμβασιούχους υπαλλήλους και πρώην συμβασιούχους υπαλλήλους δυνάμει των άρθρων 50α και 119 του ΚΛΠ, ορίζει τα εξής:
- «1. Η απόφαση με την οποία απαγγέλλεται η αναστολή ασκήσεως των καθηκόντων του υπαλλήλου καθορίζει εάν, κατά την περίοδο της αναστολής, ο ενδιαφερόμενος διατηρεί στο ακέραιο τις αποδοχές του ή εάν στις αποδοχές του επιβάλλεται παρακράτηση, το ποσό της οποίας καθορίζεται με την ίδια απόφαση [...]
4. Τα παρακρατηθέντα, βάσει της παραγράφου 1, ποσά καταβάλλονται στον υπάλληλο, εάν η οριστική απόφαση δεν του επέβαλε αυστηρότερη πειθαρχική κύρωση από έγγραφη προειδοποίηση, επίπληξη ή αναστολή της προαγωγής κατά κλιμάκιο ή εάν δεν του επεβλήθη ουδόλως πειθαρχική κύρωση· στην τελευταία αυτή περίπτωση, η πληρωμή γίνεται εντόκως βάσει του ποσοστού που ορίζεται στο άρθρο 12 του Παραρτήματος XII [του ΚΥΚ].»
- 23 Εν προκειμένω, με την απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2006, η ΑΣΣΠΑ έθεσε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα σε αναστολή ασκήσεως των καθηκόντων του για αόριστο χρόνο και προέβη σε μηνιαία παρακράτηση 800 ευρώ επί των αποδοχών του για διάστημα έξι μηνών από τις 15 Ιανουαρίου 2007.

- 24 Με την απόφαση περί επιβολής κυρώσεως της 18ης Φεβρουαρίου 2015, η ΑΣΣΠΑ επέβαλε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα την κύρωση της επιπλήξεως, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος IX του ΚΥΚ.
- 25 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η ΑΣΣΠΑ απέρριψε την αίτηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος για επιστροφή των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του κατόπιν της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006. Αναφερόμενη στην απόφαση περί επιβολής κυρώσεως της 18ης Φεβρουαρίου 2015, δήλωσε ότι η σοβαρότητα των προσαπτομένων στον προσφεύγοντα-ενάγοντα περιστατικών θα την είχε ωθήσει να καταγγείλει χωρίς προειδοποίηση για πειθαρχικούς λόγους τη σύμβασή του, αν ήταν ακόμη μέλος του προσωπικού και ότι η επίπληξη συνιστούσε την αυστηρότερη κύρωση που θα μπορούσε να του επιβληθεί. Πρόσθεσε ότι η κύρωση αυτή του επιβλήθηκε λόγω μιας όλης τυχαίας περιστάσεως, ήτοι της απουσίας σχέσεως απασχολήσεως με την Επιτροπή, και όχι λόγω της μικρής βαρύτητας της διαπιστωθείσας παραβάσεως. Από αυτό συνήγαγε ότι δεν δικαιολογούνταν εν προκειμένω η εφαρμογή του άρθρου 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ.
- 26 Τέλος, με απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2015, η ΑΣΣΠΑ απέρριψε τη διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Δήλωσε ότι η κύρωση της επιπλήξεως δεν ήταν ανάλογη προς τη σοβαρότητα των προσαπτομένων στον προσφεύγοντα-ενάγοντα περιστατικών και ότι αποφασίσθηκε αποκλειστικά λόγω της ουσιαστικής αδυναμίας να επιβληθεί στον προσφεύγοντα-ενάγοντα βαρύτερη κύρωση, λόγω της απουσίας σχέσεως απασχολήσεως μεταξύ αυτού και της Επιτροπής και λόγω του ότι αυτός δεν ελάμβανε ούτε σύνταξη ούτε επίδομα καταβαλλόμενο από την Επιτροπή. Πρόσθεσε ότι η επιστροφή στον προσφεύγοντα-ενάγοντα των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του θα ήταν αντίθετη προς τη *ratio legis* του άρθρου 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ και προς την αρχή κατά την οποία η πειθαρχική κύρωση πρέπει να αντανakλά τη σοβαρότητα των διαπιστωθεισών παραβάσεων. Τέλος, εκτίμησε ότι η επιστροφή στον προσφεύγοντα-ενάγοντα των παρακρατηθέντων επί των αποδοχών του ποσών απλώς θα επιδείνωνε, σε βάρος της Επιτροπής, την έλλειψη ισορροπίας μεταξύ της ζημίας που υπέστη και της κυρώσεως που τελικά επέβαλε.
- 27 Εν προκειμένω, πρέπει να εξετασθεί διαδοχικά αν, σε αντίθεση προς την κρίση της ΑΣΣΠΑ, ο προσφεύγων-ενάγων μπορούσε βασίμως να ζητήσει, αφενός, την επιστροφή των δυνάμει της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006 παρακρατήσεων επί των αποδοχών του και, αφετέρου, την προσαύξηση αυτών των ποσών με τους τόκους που προβλέπονται στο άρθρο 12 του παραρτήματος XII του ΚΥΚ.
- 28 Πρώτον, ως προς το ζήτημα αν η ΑΣΣΠΑ ορθώς θεώρησε ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν δικαιούνταν την επιστροφή των παρακρατηθέντων επί των αποδοχών του ποσών, διαπιστώνεται κατ' ανάγκην, όπως παραδέχεται και η ίδια η Επιτροπή, ότι το άρθρο 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ δεν εξαρτά την επιστροφή των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών υπαλλήλου που αποτέλεσε το αντικείμενο αναστολής ασκήσεως καθηκόντων παρά από τη μη επιβολή καμίας κυρώσεως ή από την επιβολή μόνον έγγραφης προειδοποίησης, επιπλήξεως ή αναστολής της προαγωγής κατά κλιμάκιο με την απόφαση που θέτει τέλος στη πειθαρχική διαδικασία, χωρίς άλλον όρο ούτε περιορισμό.
- 29 Βεβαίως, όπως προβάλλει η Επιτροπή, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβάλλεται η συνεκτίμηση όχι μόνον του γράμματός της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο αυτή εντάσσεται, καθώς και των σκοπών που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ. αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 2012, *Toshiba Corporation κ.λπ.*, C-17/10, EU:C:2012:72, σκέψη 73 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 7ης Μαρτίου 1996, *de Rijk κατά Επιτροπής*, T-362/94, EU:T:1996:35, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 30 Πάντως, εν προκειμένω, η ΑΣΣΠΑ ερμήνευσε το άρθρο 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ με τρόπο προδήλως αντίθετο προς το σαφές και ακριβές γράμμα του.

- 31 Πράγματι, η ΑΣΣΠΑ στήριξε την άρνησή της να ικανοποιήσει το αίτημα επιστροφής των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του προσφεύγοντος-ενάγοντος στο γεγονός ότι οι παραβάσεις που προσάπτονται σε αυτόν ήταν τέτοιας βαρύτητας ώστε να δικαιολογούν την άμεση διάρρηξη της συμβάσεώς του για πειθαρχικούς λόγους, αν αυτή δεν είχε ήδη καταγγελθεί, και ότι, επομένως, του επιβλήθηκε επίπληξη λόγω της όλως τυχαίας ανυπαρξίας σχέσεως απασχολήσεως με την Επιτροπή και όχι λόγω της ελάχιστονης σοβαρότητας των εν λόγω παραβάσεων.
- 32 Από το άρθρο, όμως, 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ προκύπτει ότι μόνον η κύρωση που αποφασίζεται με την απόφαση που θέτει τέλος στην πειθαρχική διαδικασία καθιστά δυνατό να καθορισθεί αν τα ποσά που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών πρέπει να επιστραφούν, χωρίς να ασκεί συναφώς επιρροή η εκτίμηση της βαρύτητας των παραβάσεων που προσάπτονται στον ενδιαφερόμενο.
- 33 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, βεβαίως, σύμφωνα με το άρθρο 10 του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ, η πειθαρχική κύρωση που επιβάλλεται είναι ανάλογη προς τη βαρύτητα του διαπραχθέντος πταίσματος. Ωστόσο, η παρακράτηση επί των αποδοχών δεν συνιστά πειθαρχική κύρωση, αλλά μόνον ένα προσωρινό μέτρο που λαμβάνεται εν αναμονή της περατώσεως της πειθαρχικής διαδικασίας και, ενδεχομένως, της επιβολής πειθαρχικής κυρώσεως (απόφαση της 16ης Ιουλίου 1998, Υ κατά Κοινοβουλίου, T-219/96, EU:T:1998:178, σκέψη 29). Ως εκ τούτου, η παρακράτηση επί των αποδοχών δεν παρέχει στη Διοίκηση τη δυνατότητα να αμβλύνει ενδεχόμενη απόσταση μεταξύ της σοβαρότητας των παραβάσεων που προσάπτονται σε ένα μέλος του προσωπικού και της αποφασιζόμενης έναντι αυτού κυρώσεως κατά το πέρας της πειθαρχικής διαδικασίας.
- 34 Επομένως, η ΑΣΣΠΑ, η οποία τελούσε εν προκειμένω σε κατάσταση δεσμίας αρμοδιότητας, εξάρτησε, κατ' ουσίαν, την εφαρμογή του άρθρου 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ από όρο μη προβλεπόμενο από αυτή τη διάταξη, στηριζόμενο στην εκ μέρους της εκτίμηση της σοβαρότητας των παραβάσεων για τις οποίες επιβλήθηκε κύρωση.
- 35 Εξάλλου, σε αντίθεση προς τα υποστηριζόμενα από την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ εμφανίζει ένα κενό που πρέπει να πληρωθεί, όσον αφορά τους πρώην υπαλλήλους ή τα πρώην μέλη του λοιπού προσωπικού που δεν λαμβάνουν καμία σύνταξη ή κανένα επίδομα ή λαμβάνουν σύνταξη ή επίδομα πολύ μικρού ύψους για να τους επιβληθούν πειθαρχικές κυρώσεις που έχουν χρηματικές συνέπειες. Πράγματι, ακόμη κι αν υποθεθεί βάσιμος αυτός ο ισχυρισμός δεν θα μπορούσε, πάντως, να οδηγήσει τον δικαστή να ερμηνεύσει αυτή τη διάταξη παρά το σαφές και ακριβές γράμμα της, συρρικνώνοντας αδικαιολογήτως το πεδίο εφαρμογής της.
- 36 Το αυτό ισχύει και όσον αφορά τους ισχυρισμούς της Επιτροπής σχετικά, αφενός, με τον προβαλλόμενο αδικαιολόγητο πλουτισμό του μη μονίμου υπαλλήλου στον οποίο επιστρέφονται τα ποσά που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του παρά τη σοβαρότητα των προσαπτομένων παραβάσεων και, αφετέρου, με την υποτιθέμενη διάσπαση της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των μη μονίμων υπαλλήλων που διέπραξαν τις ίδιες παραβάσεις, όταν ήταν σε υπηρεσία, ανάλογα με τη διατήρηση ή μη συνεχών και σταθερών νομικών δεσμών με αυτούς τους υπαλλήλους μετά τη λήξη των καθηκόντων τους.
- 37 Οι ισχυρισμοί αυτοί απορρέουν από το φερόμενο κενό που υπάρχει στο άρθρο 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ. Ως εκ τούτου, είναι απορριπτέοι για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη 35. Κατά τα λοιπά, πρέπει να τονισθεί ότι πρώην μη μόνιμοι υπάλληλοι που έχουν διατηρήσει σταθερούς δεσμούς με την Επιτροπή, συνιστάμενοι, παραδείγματος χάριν, στην καταβολή επιδόματος ή συντάξεως, δεν βρίσκονται στην ίδια κατάσταση με πρώην μη μόνιμους υπαλλήλους που δεν λαμβάνουν καμία σύνταξη ή κανένα επίδομα, από την άποψη των πειθαρχικών κυρώσεων που είναι δυνατό να τους επιβληθούν. Η πραγματική αυτή κατάσταση απορρέει, μεταξύ άλλων, από

την εφαρμογή αυτής καθαυτήν της ρυθμίσεως, ειδικότερα από το άρθρο 9 του παραρτήματος IX του ΚΥΚ και από το άρθρο 49 του ΚΛΠ, που απαριθμούν τις διάφορες πειθαρχικές κυρώσεις που μπορούν να επιβληθούν σε ένα μέλος ή πρώην μέλος του προσωπικού.

- 38 Τέλος, η Επιτροπή δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η γραμματική ερμηνεία του άρθρου 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ θα στερούσε πρακτικής αποτελεσματικότητας το δικαίωμα επιβολής παρακρατήσεων στις αποδοχές ενός συμβασιούχου υπαλλήλου ή ενός εκτάκτου υπαλλήλου, του οποίου έχει ανασταλεί η άσκηση των καθηκόντων. Πράγματι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 28 ανωτέρω, το δικαίωμα σε επιστροφή των παρακρατηθέντων ποσών παρέχεται, κατ' αυτή τη διάταξη, μόνο στους μη μονίμους υπαλλήλους στους οποίους, κατά το πέρας της πειθαρχικής διαδικασίας, δεν επιβλήθηκε καμία κύρωση ή επιβλήθηκαν οι κυρώσεις της έγγραφης προειδοποιήσεως, της επιπλήξεως ή της αναστολής της προαγωγής κατά κλιμάκιο. Κατά τα λοιπά, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η ερμηνεία στην οποία κατέληξε η ΑΣΣΠΑ στην προσβαλλόμενη απόφαση και υποστηρίχθηκε από την Επιτροπή έχει ως αποτέλεσμα να στερεί εν προκειμένω από τη διάταξη την πρακτική της αποτελεσματικότητας.
- 39 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ΑΣΣΠΑ παρέβη το άρθρο 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ, αρνούμενη να επιστρέψει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα τα ποσά που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του δυνάμει της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006.
- 40 Δεύτερον, ως προς το ζήτημα αν ο προσφεύγων-ενάγων μπορούσε βάσιμως να ζητήσει από την ΑΣΣΠΑ την προσαύξηση, κατά την επιστροφή τους, των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του με τους τόκους που προβλέπονται στο άρθρο 12 του παραρτήματος XII του ΚΥΚ, από το άρθρο 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ προκύπτει ότι τα εν λόγω ποσά προσαυξάνονται με τέτοιους τόκους μόνον όταν καμία κύρωση δεν επιβλήθηκε κατά το πέρας της πειθαρχικής διαδικασίας.
- 41 Δεδομένου ότι, με την απόφαση περί κυρώσεως της 18ης Φεβρουαρίου 2015, επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα η κύρωση της επιπλήξεως, αυτός δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι τα ποσά των οποίων δικαιολογημένα ζητεί την επιστροφή πρέπει να προσαυξηθούν με τόκους.
- 42 Δεδομένου ότι η παρούσα διαφορά έχει χρηματικό χαρακτήρα, ο δικαστής της Ένωσης έχει πλήρη δικαιοδοσία, σύμφωνα με το άρθρο 91, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του ΚΥΚ. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος προς το Γενικό Δικαστήριο να υποχρεώσει την Επιτροπή να του επιστρέψει τα ποσά που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006.
- 43 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και η Επιτροπή να υποχρεωθεί να επιστρέψει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα τα κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006 παρακρατηθέντα επί των αποδοχών του ποσά, χωρίς να προσαυξηθούν με τους τόκους που προβλέπονται στο άρθρο 12 του παραρτήματος XII του ΚΥΚ.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 44 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της 13ης Μαρτίου 2015, με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απέρριψε την αίτηση του ΟΥ περί επιστροφής των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του κατόπιν της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 2006.
- 2) Υποχρεώνει την Επιτροπή να επιστρέψει στον ΟΥ τα ποσά που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του κατόπιν της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 2006.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Pelikánová

Valančius

Öberg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Απριλίου 2017.

(υπογραφές)

i — Στις λέξεις-κλειδιά του παρόντος κειμένου έγινε τροποποίηση γλωσσικής φύσεως μετά την αρχική ανάρτησή του στην ψηφιακή Συλλογή Νομολογίας.